

Hranice zvuku a obrazu

Experiment o možné různorodosti zvukové složky v audiovizuálním díle
(posudek vedoucího teoretické bakalářské práce)

autor: Vojtěch Zavadil

vedoucí: Jan Čeněk

KZT 2016

Otázku osobitosti pojetí zvukového ztvárnění audiovizuálního díla různými autory zvukové stopy se rozhodl prozkoumat Vojtěch Zavadil. Obsahem jeho teoretické práce je uskutečnění a rozbor výsledků praktického pokusu, který měl pomoci zjistit, do jaké míry je pro zvukové vyjádření limitem obrazová složka a jakým způsobem naopak možnost svobodného užití zvukových prostředků ovlivňuje celkové vyznění díla.

Téma a struktura

Téma vychází z předchozích úvah diplomanta, zda je vlastně práce zvukaře v audiovizi autorská, když dominantní část filmového výrazu obvykle obsáhne obraz, jenž bývá pro realizaci zvukové složky do značné míry určující. Autor si uvědomuje, že rozhodujícím faktorem tohoto poměru je forma, žánr, či styl konkrétního díla a také, že převládajícím užitím zvukového “doprovodu” je popis, ať už realizovaný skrze dialog, ruchy, či hudbu. Zvuk je ale současně silný prostředek dramaturgie a kombinace jeho funkcí může významně přispět k účinku díla. Protože tato jeho schopnost může být lépe zřetelná i na relativně malé ploše, bylo k pokusu vybráno cvičení Katedry kamery Metro - krátký film bez dialogu, který zvuku poskytuje absolutní prostor.

Provedení

V hlavní části textu se autor věnuje experimentu - vysvětlí kritéria výběru vzorového filmu, účastníků pokusu a analyzuje obrazovou skladbu filmu a obdržené

verze zvukové stopy. Experiment zakončuje rozbor původní zvukové stopy a důkladné vzájemné porovnání všech verzí. Pětice zúčastněných zvukařů je věkově rozprostřena přes 3 generace a rozsah jejich praxe se pohybuje od 3 do 50 let. Kromě toho nejstaršího jsou všichni absolventy KZT. Výběr měl původně obsáhnout i profesionály, kteří neprošli FAMU, ale nepodařilo se je bohužel účinně zapojit.

V závěru práce formuluje dosažené poznatky, přičemž nejvýznamnějším se jeví skutečnost, že samostatně tvořícím účastníkům pokusu se v podstatě nepodařilo dosáhnout kvality originální verze a že tedy - jak je pro filmovou tvorbu charakteristické - k dosažení dobrého výsledku je podstatná tvůrčí spolupráce například se spoluautory ostatních složek.

Hodnocení

Práce není příliš rozsáhlá, její analytická část však vyžaduje důkladné a soustředěné čtení. V odborné rovině se odkazuje k obligátním teoriím zvukové dramaturgie Iva Bláhy a Michela Chiona. Dle mého názoru diplomant jasně projevuje vášeň pro věc, což uplatňuje (místy možná trochu neobratně) také v jazykovém stylu. Toto zaujetí a názornost provedeného experimentu považuji za přínosné.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm B.

v Praze, 1.6.2016

